

Karanlık Dünyada Bulamam Seni

— Kazım Gök · 26 Kasım 2019

Her akşam el salla giderken gardan
Kolay mı sanırsın ayrılmak yardan
Lokomotif inler susmaz ki zardan
O trenle dünyada salamam seni

Gönlün çatlar hasret sola vurunca
Bak boynun bükülür yağmur durunca
Bulutı kovup ta çadır kurunca
Yanarsın dünyada sulamam seni

Efkârım dağılmaz tütün çayınla
Yarayı dağladım çamla kayınla
Gündüz ışığınla gece ayınla
Yaşadım dünyada silemem seni

Gelmem mi diyorsun battı mı ferim
Dolunaydan bile alınmaz verim
Tan yeri bekliyor gözlerim derim
Çıkmazsan dünyada dilemem seni

Üfürdüm közüne doğmadın söndün
Kucak açtım sana arkanı döndün
Bitirdin ümidi tükenmez sandın
Anladım dünyada alamam seni

Saklarım sözümü keser dilimi
Uzatmam taşınan ezer elimi
Göremem gözüme çeker milimi
Karanlık dünyada bulamam seni